

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **K., s.r.o., N., H.**, IČO: X., zast. JUDr. Ľ.K., advokátkou so sídlom U., H. proti žalovanému: **Ing. D.K., K. - SKP úpadcu L., s.r.o., L.**, IČO: X., zast. JUDr. I.S., advokátkou so sídlom H., K., **o vylúčenie vecí zo súpisu konkurznej podstaty**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 10. septembra 2009, č. k. 4 Cbi 2/2008-82, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 10. septembra 2009, č. k. 4 Cbi 2/2008-82 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie a rozhodnutie vo veci.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 10. septembra 2009, č. k. 4 Cbi 2/2008-82 žalobu zamietol a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 195,43 Eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal, aby súd rozhodnutím uložil správcovi konkurznej podstaty, t. j. žalovanému povinnosť vylúčiť v konaní sp. zn. 4K 146/1999 z konkurznej podstaty úpadcu L., s.r.o., P.L., IČO: X. nehnuteľnosti zapísané na LV č. X, k. ú. D.:

- parc. KN 169 zast. plochy a nádvoria o výmere 254 m²,
- parc. KN 170 zast. plochy a nádvoria o výmere 48 m²,
- parc. KN 171 zast. plochy a nádvoria o výmere 63 m²,
- parc. KN 172 zast. plochy a nádvoria o výmere 265 m²,

- parc. KN 173/1 zast. plochy a nádvoria o výmere 2340 m²,
- parc. KN 173/2 zast. plochy a nádvoria o výmere 20 m²,
- parc. KN 174 zast. plochy a nádvoria o výmere 473 m²,
- parc. KN 175 zast. plochy a nádvoria o výmere 258 m².

Žalovaný predložil súdu k nahliadnutiu rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 13. januára 2009, č. k. 2 Cbi 1/2008-93, ktorým súd v obdobnej veci žalobu zamietol, pričom Najvyšší súd SR uvedený rozsudok potvrdil.

Súd prvého stupňa zistil, že Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo 14. mája 2001, č. k. 17 Cb 4/2000-94 určil, že kúpne zmluvy zo 7. septembra 1999, uzatvorené medzi L., s.r.o., L. ako predávajúcimi a žalovaným G., s.r.o., B. ako kupujúcim, zapísané na LV č. X, k. ú. D., na LV č. X, k. ú. H. a na LV č. X, k. ú. Š., sú voči konkurzným veriteľom neúčinné a patria do konkurznej podstaty úpadcu L., s.r.o., L..

Keďže podľa § 159 ods. 2 O.s.p. výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov konania a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého.

Keďže už súd v konaní, č. k. 17 Cb 4/2000-94 konštatoval, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. X, k. ú. D. patria do konkurznej podstaty L., s.r.o., L., Krajský súd v Košiciach i v tomto konaní je týmto rozhodnutím viazaný, a preto má za to, že v tomto prípade chýba právny dôvod žaloby a vzhľadom na vyššie uvedený rozsudok nie je možné v tomto konaní rozhodnúť o vylúčení týchto vecí zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a zároveň zaviazže žalovaného k náhrade trov konania z týchto dôvodov:

Postup súdu a ním uplatnená aplikácia ust. § 159 ods. 2 O.s.p. na tento súdny spor je v rozpore s citovaným ustanovením zákona a je nesprávna a výrazne poškodzuje zákonom chránené vlastnícke právo žalobcu.

Výrok právoplatného rozsudku je subjektívne záväzný v zmysle § 159 ods. 2 O.s.p. len pre účastníkov konania a v tomto rozsahu tiež pre všetky štátne orgány.

V uvedenej veci nejde o totožnosť účastníkov, pretože žalobca nebol účastníkom pôvodného konania, vedeného na Krajskom súde pod č. k. 17 Cb 4/00-94 a nie je ani právnym nástupcom niektorého z účastníkov konania a nie je ani inou treťou osobou, na ktorú by sa mohlo vzťahovať toto právoplatné rozhodnutie.

Súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Týmto postupom porušil aj základné práva účastníkov na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR i právo na spravodlivý súdny proces.

Žalovaný sa písomne k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k názoru, že v predmetnej veci nie sú splnené podmienky na potvrdenie napadnutého rozhodnutia, resp. jeho zmenu, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.) z týchto dôvodov:

Žalobca žalobou došlou na súd I. stupňa 13. marca 2008 žiadal, aby súd vylúčil veci zo súpisu konkurznej podstaty, ktoré v žalobe presne špecifikoval.

Žalobca oprel svoj nárok o kúpnu zmluvu z 11. marca 2004, ktorú uzatvoril so spoločnosťou M., spol. s.r.o., K..

Súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí vychádzal z rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 13. januára 2009, č. k. 2 Cbi 1/2008-93, ktorým súd v obdobnej veci žalobu zamietol, pričom Najvyšší súd SR uvedený rozsudok potvrdil.

Podľa ust. § 122 ods. 1 O.s.p. súd vykonáva dokazovanie na pojednávaní, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania.

Podľa ust. § 132 O.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci konania.

Súd pristupuje k hodnoteniu jednotlivých vykonaných dôkazov z hľadiska ich hodnovernosti a pravdivosti, pričom súd nie je obmedzovaný zákonnými predpismi o tom, ako ten či onen dôkaz má hodnotiť (zásada voľného hodnotenia dôkazov). Ani hodnotiaca úvaha súdu však nie je ľubovoľná; súd musí správne určiť ich vzájomný vzťah, pričom nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

Pri hodnotení dôkazov sa nemožno uspokojiť len s odkazom na príslušné súdne rozhodnutie, ale je potrebné ich aj vysvetliť, a to predovšetkým vo vzťahu k prejednáwanej veci.

Podľa ust. § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáha a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní odvolania žalobcu konštatoval, že súd prvého stupňa sa vyššie citovanými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku neriadil a vydal rozhodnutie, pričom nedostatočne zistil skutkový stav.

Z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, prečo žalobca sa považuje za vlastníka nehnuteľností, ktoré žalobou žiada vylúčiť z konkurznej podstaty (téza), z akého dôvodu žalovaný nárok žalobcu popiera (antitéza) a ako súd vyhodnotil tézu a antitézu formou syntézy. Poukázaním zo strany súdu, že ide o obdobnú vec ako v rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach z 13. januára 2009, č. k. 2 Cbi 1/2008-93, sa nemožno uspokojiť, ale je potrebné vysvetliť rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach z 13. januára 2009, č. k. 2 Cbi 1/2008-93, ako aj rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach zo 14. mája 2001, č. k. 17 Cb 4/2000-94 vo vzťahu k prejednáwanej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil (§ 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.) a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie vo veci (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

Bude preto úlohou prvostupňového súdu, aby v novom konaní postupoval v naznačenom smere a následne vo veci znova rozhodol, a to aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Súd prvého stupňa je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.).

P o u ě n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 26. novembra 2009

JUDr. Darina Ličková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.